HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

28 octombrie 2009 *

În cauza T-80/08,

CureVac GmbH, cu sediul în Tübingen (Germania), reprezentată de F. Graf von Stosch, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat inițial de domnul M. Kicia și ulterior de domnul S. Schäffner, în calitate de agenți,

pârât,

* Limba de procedură: germana.

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Qiagen GmbH, cu sediul în Hilden (Germania), reprezentată inițial de E. Krings și ulterior de V. von Bomhard, A. Renck și T. Dolde, avocați,

având ca obiect o acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 11 decembrie 2007 (cauza R 1219/2006-1) privind o procedură de opoziție între CureVac GmbH și Qiagen GmbH,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a opta),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro (raportor), președinte, domnii N. Wahl și A. Dittrich, judecători,

grefier: doamna T. Weiler, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 februarie 2008,

având în vedere memoriul în răspuns al OAPI depus la grefa Tribunalului la 4 iunie 2008,

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 28 mai 2008,

în urma ședinței din 6 mai 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 1 august 2003, intervenienta, Qiagen GmbH, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

2 Marca a cărei înregistrare s-a solicitat este semnul verbal RNAiFect.

3 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea sunt din clasele 1, 5 și 9 din Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în

vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:

— clasa 1: „Produse chimice pentru industrie și științe; produse chimice pentru industrie și științe pentru tratarea biopolimerilor; materiale biologice pentru laboratoare utilizate în domeniul științific și în cercetare, respectiv limitatoare și reactivi, și anume reactivii necesari pentru introducerea moleculelor și a agregatelor de molecule, mai precis peptide și/sau acizi nucleici, în celule, și anume celule procariote și eucariote; materiale cromatografice pentru separare, sterilizarea și izolarea biopolimerilor și a reactivilor și soluții pentru realizarea separărilor cromatografice, sterilizarea și/sau procedee de izolare a biopolimerilor; kituri pentru introducerea moleculelor și a agregatelor de molecule, mai precis peptide și/sau acizi nucleici, în celule, și anume celule procariote și eucariote; reactivi de transfecție”;

— clasa 5: „Produse farmaceutice, de uz veterinar și sanitare”;

— clasa 9: „Aparate și instrumente de uz științific, în special aparate și instrumente pentru cercetare și pentru testele de laborator”.

4 Această cerere a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 39/2004 din 27 septembrie 2004.

5 La 17 septembrie 2004, reclamanta, CureVac GmbH, a formulat opoziție la cererea de înregistrare a mărcii solicitate, invocând un risc de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009].

6 Opoziția s-a întemeiat pe o parte a produsele acoperite de înregistrarea comunitară nr. 2953768 a mărcii verbale RNActive, depusă la 29 noiembrie 2002 și înregistrată la 28 octombrie 2004, respectiv pe următoarele produse din clasele 1 și 5:

— clasa 1: „Produse chimice pentru industrie și științe; reactivi pentru cercetare”;

— clasa 5: „Produse chimice de uz medical; produse farmaceutice și de uz veterinar, în special produse de chimioterapie pentru tratamentul tumorilor, produse curative și preparate pentru tratamentul bolnavilor de astm, substanțe agoniste și antagoniste de recepție, produse farmaceutice pentru tratamentul afecțiunilor neurologice, pentru tratamentul bolilor infecțioase; produse de igienă; substanțe dietetice de uz medical, în special substanțe pentru suplimente alimentare; produse pentru distrugerea animalelor dăunătoare; fungicide, erbicide”.

7 Opoziția era îndreptată numai împotriva produselor vizate de marca solicitată din clasele 1 și 5, dar nu și împotriva celor din clasa 9.

8 Prin Decizia din 7 august 2006, divizia de opoziție a respins opoziția pentru motivul că nu exista niciun risc de confuzie pe teritoriul comunitar.

9 La 15 septembrie 2006, reclamanta a formulat recurs împotriva deciziei diviziei de opoziție.

10 Prin Decizia din 11 decembrie 2007 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera întâi de recurs a respins recursul. Aceasta din urmă a subscris la constatarea diviziei de opoziție în sensul că produsele care trebuiau comparate erau identice sau extrem de similare. În ceea ce privește cele două semne în cauză, camera de recurs a apreciat că, deși erau slab distinctive dat fiind că elementul „rna” corespundea abrevierii cuvântului englezesc „ribonucleid acid” („acide ribonucléique” în franceză și „Ribonukleinsäure” în germană), totuși cele două mărci erau distincte și că niciun titular al unei mărci nu putea monopoliza abrevierea RNA sau interzice altor întreprinderi utilizarea ori includerea acesteia în mărci, în special în domeniul produselor farmaceutice. Consumatorii ar înțelege bine semnificația abrevierii RNA și nu ar presupune că toate mărcile care încep cu această abreviere ar indica aceeași origine. Atenția lor s-ar îndrepta mai curând către partea finală a cuvântului care ar fi mai distinctivă. Diferențele dintre elementele „ifect” și „ctive” ar permite excluderea oricărui risc de confuzie.

Concluziile părților

11 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— respingerea cererii de înregistrare a mărcii solicitate RNAiFect;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

12 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

13 Intervenienta solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

14 În ședință, reclamanta a declarat că renunță la al doilea capăt de cerere, renunțare de care s-a luat act în procesul-verbal al ședinței.

În drept

Argumentele părților

15 Reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

16 Reclamanta invocă mai întâi că anumite produse acoperite de marca anterioară și produsele desemnate în cererea de înregistrare a mărcii nu trebuie considerate în parte extrem de similare, ci, dimpotrivă, identice, dat fiind că acestea din urmă sunt cuprinse în denumirea propriilor produse și, prin urmare, sunt acoperite în mod identic de mărcile în conflict.

17 În continuare, reclamanta apreciază că ar trebui să se considere că marca RNActive are cel puțin un caracter distinctiv mediu, din moment ce a fost înregistrată ca marcă comunitară. În măsura în care cele două mărci se adresează unui consumator mediu, care nu ar avea cunoștință de semnificația siglei RNA, marca anterioară ar avea un caracter distinctiv cel puțin mediu.

18 Pe de altă parte, reclamanta precizează că semnele în cauză sunt similare din punct de vedere vizual, întrucât partea de început a cuvintelor este identică și că, pentru mărcile verbale, pe lângă marca înregistrată, orice altă formă de reproducere curentă față de public este acoperită prin obiectul protecției, în special pentru reproducerea cu majuscule și cu minuscule. Reclamanta adaugă că similitudinea fonetică a semnelor este una excepțională din cauza identității primelor trei litere și a faptului că ultimele secvențe sonore nu se disting decât foarte puțin. Referitor la compararea conceptuală a semnelor, ar exista de asemenea o similitudine excepțională în măsura în care marca anterioară RNActive conține termenul german „aktiv” care ar putea fi perceput ca un

sinonim al termenului german „effektiv” sau ca având sensul „care are un efect”, ce se regăsește în marca solicitată RNAiFect.

19 În sfârșit, reclamanta apreciază că din cauza identității produselor, a caracterului distinctiv mediu al mărcii anterioare și a gradului de similitudine vizuală, fonetică și conceptuală, există un risc de confuzie în percepția publicului.

20 OAPI și intervenienta solicită respingerea acestui motiv.

Aprecierea Tribunalului

21 Potrivit articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, la opoziția titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când, „din cauza identității sau asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie [în percepția publicului de] pe teritoriul în care este protejată marca anterioară; riscul de confuzie presupune riscul de asociere cu marca anterioară”.

22 Pe de altă parte, în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009], prin mărci anterioare trebuie să se înțeleagă mărcile comunitare, precum și mărcile înregistrate într-un stat membru a căror dată de depunere este anterioară celei a cererii de înregistrare a mărcii comunitare.

23 Potrivit unei jurisprudențe constante, constituie un risc de confuzie riscul ca publicul să creadă că produsele sau serviciile în cauză provin de la aceeași întreprindere sau, eventual, de la întreprinderi legate din punct de vedere economic [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2008, Boston Scientific/OAPI – Terumo (CAPIO), T-325/06, nepublicată în Repertoriu, punctul 70 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea, prin analogie, Hotărârea Curții din 29 septembrie 1998, Canon, C-39/97, Rec., p. I-5507, punctul 29, și Hotărârea Curții din 22 iunie 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Rec., p. I-3819, punctul 17].

24 În plus, riscul de confuzie în percepția publicului trebuie apreciat în mod global, ținând seama de toți factorii pertinenți ai cauzei (a se vedea Hotărârea CAPIO, punctul 23 de mai sus, punctul 71 și jurisprudența citată; a se vedea, prin analogie, Hotărârea Curții din 11 noiembrie 1997, SABEL, C-251/95, Rec., p. I-6191, punctul 22, și Hotărârea Curții din 22 iunie 2000, Marca Mode, C-425/98, Rec., p. I-4861, punctul 40).

25 Această apreciere globală implică o anumită interdependență între factorii luați în considerare și, în special, între similitudinea mărcilor și cea a produselor sau serviciilor desemnate. Astfel, un grad scăzut de similitudine între produsele sau serviciile desemnate poate fi compensat printr-un grad ridicat de similitudine între mărci și invers [Hotărârea Curții din 13 septembrie 2007, Il Ponte Finanziaria/OAPI, C-234/06 P, Rep., p. I-7333, punctul 48, și Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2002, Matratzen Concord/OAPI – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Rec., p. II-4335, punctul 25]. Interdependența dintre acești factori își găsește expresia în al șaptelea considerent al Regulamentului nr. 40/94, potrivit căruia noțiunea de similitudine trebuie interpretată în relație cu riscul de confuzie, a cărui apreciere depinde de numeroși factori, în special de cunoașterea mărcii pe piață, de asocierea care poate fi făcută cu semnul folosit sau înregistrat, de gradul de asemănare între marcă și semn și între produsele sau serviciile desemnate (a se vedea Hotărârea CAPIO, punctul 23 de mai sus, punctul 72 și jurisprudența citată).

26 Pe de altă parte, aprecierea globală, în ceea ce privește similitudinea vizuală, fonetică sau conceptuală dintre mărcile în conflict, trebuie să se întemeieze pe impresia de ansamblu produsă de acestea, ținând seama în special de elementele lor distinctive și dominante. Într-adevăr, din modul de redactare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, potrivit căruia „există un risc de confuzie [în percepția publicului]", rezultă că percepția asupra mărcilor pe care o are consumatorul mediu al tipului de produse sau de servicii în cauză are un rol determinant în aprecierea globală a

riscului de confuzie. Or, în mod normal, consumatorul mediu percepe o marcă ca pe un tot și nu face o examinare a diferitelor detalii ale acesteia (a se vedea Hotărârea CAPIO, punctul 23 de mai sus, punctul 73 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea, prin analogie, Hotărârea SABEL, punctul 24 de mai sus, punctul 23, și Hotărârea Lloyd Schuhfabrik Meyer, punctul 23 de mai sus, punctul 25).

27 În vederea aprecierii globale a riscului de confuzie, consumatorul mediu al produselor vizate este prezumat a fi normal informat și suficient de atent și de avizat. De altfel, trebuie să se țină seama de faptul că numai rareori consumatorul mediu are posibilitatea să compare în mod direct diferitele mărci, ci trebuie să se bazeze pe imaginea imperfectă a acestora pe care a păstrat-o în memorie. Trebuie ținut seama și de faptul că nivelul de atenție al consumatorului mediu poate varia în funcție de categoria de produse sau servicii în cauză [Hotărârea Tribunalului din 23 octombrie 2002, Oberhauser/OAPI – Petit Liberto (Fifties), T-104/01, Rec., p. II-4359, punctul 28, și Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2004, BMI Bertollo/OAPI – Diesel (DIESELIT), T-186/02, Rec., p. II-1887, punctul 38; a se vedea, prin analogie, Hotărârea Lloyd Schuhfabrik Meyer, punctul 23 de mai sus, punctul 26].

28 În cauză, marca pe care s-a întemeiat opoziția este o marcă comunitară. Prin urmare, astfel cum a constatat camera de recurs la punctul 14 din decizia atacată, examinarea trebuie extinsă la Uniunea Europeană.

29 În ceea ce privește publicul relevant, astfel cum a menționat divizia de opoziție la pagina 4 din Decizia din 7 august 2006 și cum rezultă din cuprinsul punctului 17 din decizia atacată, acesta este constituit din consumatorii interesați de produsele în litigiu. În particular, produsele din clasa 5 se adresează farmaciștilor, precum și consumatorilor finali suficient de bine informați, de atenți și de avizați [Hotărârea Tribunalului din 5 aprilie 2006, Madaus/OAPI – Optima Healthcare (ECHINAID), T-202/04, Rec., p. II-1115, punctul 23], care au totuși un grad de atenție ridicat și care, la alegerea produsului, beneficiază de ajutorul profesioniștilor cu înaltă calificare (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 26 aprilie 2007, Alcon/OAPI, C-412/05 P, Rep., p. I-3569, punctul 61, și Hotărârea ECHINAID, citată anterior, punctul 33). În ceea ce privește produsele chimice din clasa 1, acestea se adresează unui public specializat (în special chimiștii și personalul de laborator), care va face, așadar, dovada unui grad de atenție și mai ridicat.

30 În lumina considerentelor de mai sus, este necesar să se examineze aprecierea riscului de confuzie între semnele în conflict efectuată de camera de recurs.

— Cu privire la similitudinea produselor

31 Potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a aprecia similitudinea între produse sau servicii, trebuie să se ia în considerare toți factorii pertinenți care caracterizează raportul care poate exista între acestea. Acești factori includ în special natura, destinația, utilizarea acestora, precum și caracterul lor concurent sau complementar (a se vedea Hotărârea CAPIO, punctul 23 de mai sus, punctul 77 și jurisprudența citată).

32 În această privință, contrar celor pretinse de reclamantă, produsele în cauză nu sunt toate identice, ci doar în parte identice și în parte similare, astfel cum a constatat în mod întemeiat camera de recurs la punctul 15 din decizia atacată, făcând referire la decizia diviziei de opoziție: astfel, este suficient să se constate, cu titlu exemplificativ, că produsele „kituri pentru introducerea moleculelor și a agregatelor de molecule" și produsele chimice de uz medical sunt extrem de similare, însă nu pot fi considerate totuși identice.

33 Rezultă că decizia atacată trebuie confirmată în ceea ce privește analiza similitudinii produselor în cauză.

— Cu privire la similitudinea semnelor

34 Astfel cum s-a menționat deja la punctul 26 de mai sus, aprecierea globală a riscului de confuzie, în ceea ce privește similitudinea vizuală, fonetică sau conceptuală a mărcilor în cauză, trebuie să se întemeieze pe impresia de ansamblu produsă de acestea, ținând seama în special de elementele lor distinctive și dominante [a se vedea Hotărârea Tribunalului din 14 octombrie 2003, Phillips-Van Heusen/OAPI – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Rec., p. II-4335, punctul 47, și Hotărârea CAPIO, punctul 23 de mai sus, punctul 88 și jurisprudența citată; a se vedea, prin analogie, Hotărârea SABEL, punctul 24 de mai sus, punctul 23].

35 Rezultă de asemenea din jurisprudență că două mărci sunt similare atunci când, din punctul de vedere al publicului relevant, există între ele o egalitate cel puțin parțială în ceea ce privește unul sau mai multe aspecte pertinente (Hotărârea MATRATZEN, punctul 25 de mai sus, punctul 30, și Hotărârea CAPIO, punctul 23 de mai sus, punctul 89).

36 Camera de recurs a apreciat la punctul 17 din decizia atacată că, în pofida existenței unei similitudini rezultând din identitatea primelor trei litere ale semnelor în cauză, diferențele dintre termenii „iFect” și „ctive” sunt atât de mari, încât exclud vreun risc de confuzie.

37 În această privință, semnele care trebuie comparate sunt următoarele:

Marca anterioară	Marca solicitată
RNActive	RNAiFect

38 În ceea ce privește, în primul rând, compararea vizuală, trebuie amintit că ambele semnele în cauză constau într-un singur cuvânt cu câte opt litere fiecare, dintre care primele trei, scrise cu majuscule, sunt identice. Următoarele cinci litere ale mărcii anterioare sunt scrise cu minuscule, la fel ca și cele ale mărcii solicitate, cu excepția celei de a cincea litere „f”.

39 Asemănările rezultând din identitatea primelor trei litere sunt totuși puternic atenuate de prezența ultimelor cinci litere ale semnelor în cauză care, deși patru dintre ele sunt comune ambelor semne, nu sunt dispuse în aceeași ordine, ceea ce permite obținerea unei percepții vizuale foarte diferite între cele două semne în discuție. Astfel, impresia de ansamblu produsă de semnele în cauză determină apariția unor diferențe vizuale.

40 Contrar celor pretinse de reclamantă, nu rezultă din decizia atacată că în recurs camera de recurs s-a mulțumit doar să descompună semnele în cauză fără a realiza o apreciere vizuală globală. Astfel, deși este regretabil că decizia atacată nu este foarte explicită în privința acestui aspect, totuși atunci când camera de recurs a apreciat la punctul 17 din decizia atacată că, în pofida elementului comun „rna”, atenția se va îndrepta mai curând asupra părții finale a cuvântului care este mai distinctivă, aceasta a efectuat o analiză globală a semnelor respective concluzionând că această diferență ridicată permitea excluderea oricărui risc de confuzie.

41 În plus, chiar presupunând, astfel cum pretinde reclamanta, că ambele semne ar fi scrise cu majuscule sau cu minuscule, se impune constatarea faptului că, în orice caz, similitudinea vizuală nu ar fi mai pronunțată, diferența care decurge din poziția ultimelor cinci litere compensând întotdeauna similitudinea rezultând din identitatea primelor trei litere.

42 În al doilea rând, referitor la compararea fonetică, trebuie arătat că, deși cele două semne încep cu cele trei litere „r”, „n” și „a”, partea finală a acestora permite obținerea unei distincții destul de clare între ele. Cele două semne se pronunță, așadar, într-un mod foarte diferit, astfel încât, presupunând că există o similitudine, ea trebuie considerată cel mult extrem de redusă. Pe de altă parte, în cazul în care publicul relevant

ar stabili o legătură între vocalele „a” și „i” ale mărcii solicitate, diferența fonetică ar fi și mai perceptibilă. În schimb, într-o situație normală, este puțin probabil, pe de o parte, ca un consumator să dubleze vocala „a” a mărcii anterioare pentru a pronunța semnul „r-n-a-active”, în condițiile în care semnul nu conține decât un singur „a”, și, pe de altă parte, ca același consumator să omită pronunțarea literei „i” a mărcii solicitate pentru a pronunța „r-n-a-fect”. În fond, chiar și într-o astfel de ipoteză, semnele respective nu ar deveni în orice caz similare din punct de vedere fonetic.

43 În al treilea rând, referitor la compararea conceptuală, este adevărat că, raportat la produsele vizate, publicul interesat, în special în ceea ce privește publicul specializat, fie va percepe primele trei litere drept o referire la abrevierea în limba engleză a acidului ribonucleic (ribonucleid acid), fie, în ceea ce privește marele public, va prezuma că aceste inițiale fac trimitere cel puțin la un element de natură medicală sau chimică, chiar dacă nu le cunoaște sensul exact. Astfel cum au invocat în ședință atât OAPI, cât și intervenienta, nu este neobișnuit ca, cel puțin în domeniul în discuție, producătorii să facă refere la complexe chimice sau moleculare pentru a evidenția pretinsa eficacitate a unui produs farmaceutic oferit spre vânzare.

44 Cu toate acestea, respectivele terminații ale semnelor („ctive” pentru unul și „ifect” pentru celălalt), care au sensuri diferite, compensează similitudinea rezultând din elementul comun „rna”. Argumentarea reclamantei, dezvoltată cu precădere în ședință, potrivit căreia consumatorul german ar fi în măsură să stabilească o legătură între „ifect” și cuvântul englezesc „effect”, pe care îl va asocia, așadar, cu termenul „active”, dat fiind că ambii termeni ar face trimitere la noțiunea de eficacitate sau la termenul „effectif”, implică prea multe eforturi de descompunere a semnului din partea consumatorului vizat pentru a stabili o asociere între cele două semne în cauză și, prin urmare, se dovedește a fi prea improbabilă pentru a putea fi admisă.

45 Dacă există o anumită similitudine conceptuală între semnele în cauză, aceasta provine din faptul că elementul „rna” este comun semnelor în discuție, dar este compensată de semnificațiile diferite care rezultă din terminațiile lor.

— Cu privire la riscul de confuzie

46 Trebuie amintit că există un risc de confuzie atunci când, în mod cumulativ, gradul de similitudine al mărcilor în cauză și gradul de similitudine al produselor sau serviciilor desemnate de aceste mărci sunt suficient de ridicate (Hotărârea MATRATZEN, punctul 25 de mai sus, punctul 45).

47 În speță, s-a constatat deja la punctul 32 de mai sus că produsele în cauză sunt în parte identice și în parte extrem de similare.

48 Cele două semne sunt efectiv construite cu elementul comun „rna". Cu toate acestea, se impune constatarea faptului că, astfel cum a stabilit divizia de opoziție, aspect care nu a fost repus în discuție de camera de recurs la punctele 16 și 17 din decizia atacată, acest element are cel puțin un caracter distinctiv redus, chiar dacă o parte a consumatorilor nu cunoaște cu exactitate semnificația abrevierii în cauză, dar ar prezuma existența unei referiri indirecte în special la un compus chimic sau molecular.

49 Pe de altă parte, deși este adevărat că un consumator acordă în mod normal mai multă importanță părții inițiale a cuvintelor, din moment ce aceasta se accentuează mai mult [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2008, Citigroup/OAPI – Link Interchange Network (WORLDLINK), T-325/04, nepublicată în Repertoriu, punctul 82], nu este mai puțin adevărat că, în general, publicul nu consideră un element descriptiv sau slab distinctiv, care face parte dintr-o marcă complexă, ca fiind un element distinctiv și dominant în impresia de ansamblu produsă de aceasta (a se vedea Hotărârea ECHINAID, punctul 29 de mai sus, punctul 54 și jurisprudența citată).

50 Or, astfel cum s-a constatat, întrucât elementul comun celor două semne vizate, respectiv „rna", are cel mult un caracter distinctiv redus, nu permite să se distingă originea comercială a produselor. Prin urmare, camera de recurs a apreciat în mod

întemeiat la punctul 17 din decizia atacată că sufixele vizate ale semnelor în conflict, respectiv „ctive” și „ifect”, ar fi considerate elementele distinctive și dominante care atrag atenția consumatorilor, întrucât sunt mai distinctive decât elementul inițial „rna” (a se vedea în acest sens Hotărârea ECHINAID, punctul 29 de mai sus, punctul 55).

51 În plus, astfel cum s-a subliniat la punctul 44 de mai sus și astfel cum a remarcat în mod întemeiat OAPI, este eronat să se susțină că respectivele terminații ale semnelor ar fi percepute ca fiind identice pe baza asocierii, întrucât cuvântul german „aktiv” nu este deloc sinonim cu termenul „effektiv”, fapt care permite să se facă distincția între mărci. Prin urmare, aceste diferențe de sens vor fi capabile să permită consumatorilor interesați să deosebească semnele vizate.

52 Astfel, deși elementul comun celor două semne, respectiv „rna”, se află în poziția inițială, această identitate nu conduce la apariția riscului de confuzie, deoarece elementul menționat are un caracter distinctiv redus, astfel încât atenția publicului se va îndrepta asupra terminației celor două semne care, la o apreciere globală, sunt distincte din punct de vedere vizual, fonetic și conceptual. Cele două semne produc, așadar, o impresie diferită.

53 Rezultă că, în speță, gradul de identitate sau de similitudine foarte ridicat al produselor vizate este compensat de nivelul scăzut de similitudine al semnelor, precum și de caracterul slab distinctiv, chiar descriptiv, al abrevierii „RNA”, astfel încât trebuie să se excludă orice risc de confuzie în percepția publicului vizat. Prin urmare, camera de recurs a apreciat în mod corect că nu există pentru publicul vizat vreun risc de confuzie între mărcile în cauză.

54 În fond, presupunând chiar că toate produsele în cauză ar fi identice, astfel cum pretinde reclamanta, analiza realizată la punctele 34-53 de mai sus nu ar permite să se ajungă la o concluzie diferită în ceea ce privește lipsa riscului de confuzie.

55 Rezultă din ansamblul considerațiilor precedente că singurul motiv invocat nu poate fi admis, astfel încât acțiunea trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

56 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OAPI și ale intervenientei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă CureVac GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 28 octombrie 2009.

Semnături